

פכה מלכת המ'ים 1959 עדיהם!

בלימודי חקלאות. עסקנו שם חצי יום ב- לימודים וחצי יום בעבודה ובלימוד גידול ירקות, פירות ועופות. היו לנו שם חיים נהדרים. לא רציתי בכלל לבוא לתל-אביב, והייתי באה הביתה, בדרך כלל, רק פעם בחודש.

בכפר-הירוק יש פנימיה מודרנית ופשוט תענוג לגור שם. היינו גרות 4 בנות בחדר, ובמקרה יצא כך שגרת בחדר עם שלוש בנות נוספות, שיחד עמן הגענו למסקנה כי הקיבוץ איננו בדיוק אותו הדבר כפי שתיארו לנו אותו המדריכים בתנועת ה- נוער.

כשסיימתי את לימודי בכפר-הירוק, נותרה לי עוד כחצי שנה עד לתחילת שירותי הצבאי. החלטתי לנצל את הזמן וללמוד כמה דברים, שלדעתי חסרו לי. התחלתי ללמוד פקידות בבית-ספר, למרות שאני גורא שונאת מקצוע זה, התחלתי ללמוד גרפיקה אצל דודתי הצעירה צילה ביגד, התחלתי ללמוד אנגלית וצרפתית בשיעורים פרטיים ובין זה לזה עברתי גם קורס דוג- מנות אצל הגברת פלטר.

הגעתי לשם לגמרי במקרה. הלכתי פעם לקנות זוג מכנסיים ובעל בית-המלאכה לי- מכנסיים לא גרע ממני עיניים, ולבסוף אמר לי: יש לך גוף נהדר, עליך להיות דוגמנית. הוא הבטיח שאם אהיה דוגמנית יהיה הוא הראשון שיעסיק אותי. בו במקום נתן לי את הכתובת של קורס הדוגמנות והלכתי. לדעתי זהו קורס חשוב מאוד, שכל נערה, אפילו אם אינה רוצה להיות דוגמנית, יכולה בשקט לעבור אותו. זה יביא לה תועלת.

לומדים שם איך לשבת ואיך ללכת, איך להתנהג בחברה ואיך לערוך שולחן, איך להיראות נשית ואיך להתאפר. האמת היא שלי לא הוסיף הקורס במיוחד, כי את כל החינוך הזה קיבלתי בבית, הייתי נשית, אלא שלא ידעתי איך ללכת. בכפר-הירוק הלכתי שמאל ימין וכאשר התחלתי ללכת על עקבים, הלכתי כמו על קביים. הקורס הזה הוסיף לי בטחון, וכשאני רואה היום נערות ישראליות, אני חושבת שכולן צרי- כות לעבור קורסים שכאלה. הבנות שלנו מחסרות כל ידיעה במה שנוגע לטאקט ולטעם טוב.

★ ★ ★ בושות עם ביקיני

כך הפכתי לדוגמנית. אינני אוהבת להופיע בתצוגות אופנה גדולות, אי- נני אוהבת את קהל הנשים הגדול, הנמצא בתצוגות כאלה. זה לא הכינעם שמאות זוגות של עיני-נשים דוחק, יהיו נוצצות כך. במקום תצוגות על מסלולים, אני מע- דיפה להיות דוגמנית לצילומי-אופנה. ולא- דוחק משום אימת-הדיבור.

זמן קצר אחרי שהתחלתי ללמוד בקורס לדוגמניות, שמעתי אדם אחד קורא אחרי

האזרחית

ברחוב. הוא היה מבוגר וקצת קרח, והוא שאל אותי אם אינני במקרה חברה של נורית בתו. כשעניתי לו שאינני מכירה אף בת בשם נורית, הוא העביר את השיחה לנושא אחר, ושאל מדוע אינני לומדת דוגמנות. הסברתי לו שזה בדיוק מה שאני עושה. הוא הציג את עצמו כבמאי של חברת הסרטים נבע והציע לי להשתתף בסרטוני פרסומת. וכך הופעתי בכמה סר- טוני פרסומת, בסרט תעמולה לבגנות של תנובה, לבגדיים ולמכוניות דופין. זה היה אחרון היה הסרט האחרון שלי. כי קרובי המשפחה עשו לי בושות. הם באו בטענות אל הוריי: איך אתם מרשים לבת שלכם להופיע בסרט בבגדיים ביקיני? מאז הח- לתי להפסיק עם זה.

בעצם לא נשאר לי גם הרבה זמן. הת- גייסתי לצה"ל. בניגוד להרבה בנות אחרות דחקה נהייתי מתקופת הטריונות. הייתי

החיילת

במדים, כשכומתת שריון שחורה לראשה. זיוה אינה מחבבת במיוחד את מדי הקיץ של חיילות צה"ל, סבורה שאין הם הולמים גיזרה נשית.

שישב באמפיטיאטרון ברמת-גן. ראיתי את הורי יושבים בין הקהל ומתרגשים מאוד. אחותי יעל בת ה-14 בכתה. אמא שלי, שהיא כמו חברה לי, התרגשה מאוד ואבי צעק אלי: זיוה! זהו! זרקתי לו את אחד הפרחים שהיו בידי ואמרתי לו: "אל תת- רגש".

ובשעה שעל הבמה התנהלו הראיונות עם המועמדות, ישבתי עם שאר המועמדות בחדר ההלבשה. משום-מה הייתי דוחקא שלהן ושמרתי על קור-רוחתי. רק בשעה שהודיעו לשם מהבנות להתכונן לעליה על הבמה, לשם קבלת ששת התוארים, התרגשתי. אז כבר הייתה לי ההרגשה שהקהל הרב, שקודם הרע לי ומחא לי כף כשהופעתי על הבמה, בחר בי כמלכת המים.

עכשיו אני רק משתדלת להישאר בתוך הכתר שענדו לראשי, אותה זיוה כמו ש- הייתי.

מדים אולם לא מדי צבא, אלא מערכת לחוף- הים, קיבלה זיוה כשי מיוחד מאת בית האופנה מדים. ברחוב אלנבי 56. חמודות: חברה-דוגמנית.

חביב סלון הנעליים הידוע הנמצא בפאסאג' שבפינת דיונון- פרישמן, היה המקום בו בחרה זיוה נעליים, שניתנו לה אף הם כשי מיוחד מאת סלון חביב, לרגל היבחרה כמלכת המים 1959.

איוויר בית המסחר לדברי הלבשה, שי- ברחוב דיונון 129, הנישיר את מלחתתה של מלכת המים במתנה לרגל בחירתה.

חוב דיוני- ערכת תכ- התכשיטים.